

Boże Sanktuarium

***Kluczowe wersety: "Niech uczynią Mi przybytek,
abym zamieszkał pośród nich. Według
wszystkiego, co ci pokażę, według wzoru
przybytku i według wzoru wszystkich jego
narzędzi, tak go uczynicie".
Wyjścia 25 wersety 8 i 9***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Rozdziały od 25 do 27 Księgi Wyjścia***

Wskazówki przekazane Mojżeszowi dotyczące budowy Przybytku można znaleźć w rozdziałach 25-27 Księgi Wyjścia, a opis wykonania tego dzieła znajduje się w rozdziałach 35-40. Właściwy Przybytek - Święte i Najświętsze przedziały - miał być "sanktuarium" zgodnie ze Słowem Bożym. Był on zbudowany z szeregu drewnianych desek pokrytych złotem, osadzonych na końcach w gniazdach ze srebra i mocno połączonych ze sobą za pomocą prętów z tego samego drewna, również pokrytych złotem. Wyjścia 26 wersety od 15 do 30

W oparciu o przybliżoną długość jednego "łokcia" wynoszącą 18 cali, konstrukcja miała piętnaście stóp szerokości, piętnaście stóp wysokości i czterdzieści pięć stóp długości i otwierała się z przodu lub od wschodu. Pokryta była dużym białym lnianym płótnem, przeplatany figurami cherubinów w kolorze niebieskim, purpurowym i szkarłatnym. (wersety od 1 do 3). Otwarty koniec, czyli przód budowli, był zamknięty zasłoną z podobnego materiału jak płótno okrywające i był nazywany "drzwiami" lub pierwszą zasłoną. (wersety 36 i 37). Inna tkanina z tego samego materiału, podobnie tkana z figurami cherubinów, zwana "zasłoną" lub drugą zasłoną, była zawieszona tak, że dzieliła Przybytek na dwie części. (wersety od 31 do 33). Pierwszy lub większy przedział, szeroki na piętnaście stóp i długi na trzydzieści stóp, nazywany był "Świątym". Drugi lub tylny przedział, szeroki na piętnaście stóp i długi na piętnaście stóp, nazywany był "Najświętszym". Te dwa przedziały stanowiły właściwy Przybytek. Dodatkowe przykrycia zostały wzniesione nad Przybytkiem dla schronienia. Jedno z nich było wykonane z kaszmirowej tkaniny lub koziej sierści, drugie ze skór baranich barwionych na czerwono, a najwyższe pokrycie ze skór foczych, które pomagały odpychać wodę. wersety 7 i 14

Przybytek, który Bóg nakazał ludowi Izraela zbudować na pustyni, wraz ze wszystkimi związanymi z nim usługami religijnymi i ceremoniami, był, jak stwierdza apostoł Paweł, "cieniem przyszłych dobrych rzeczy". (Hebrajczyków 10 werset 1; 8 werset 5; Kolosan 2 wersety 16 i 17). Te ceremonie, które Izraelici musieli powtarzać rok po roku, wskazywały na "lepsze ofiary", skoncentrowane na Jezusie, które zostaną wprowadzone w czasie Jego Pierwszego Adwentu. (Hebrajczyków 9 wersety od 19 do 24). Przyniosą one wieczne zbawienie nie tylko Izraelowi, ale całej ludzkości. 1 Tymoteusza 2 wersety 5 i 6

Należy zdać sobie sprawę z tego, jak starannie Bóg kierował i zarządzał wszystkimi szczegółami budowy Przybytku. Wziął Mojżesza na górę i dał mu szczegółowe instrukcje dotyczące każdej części i sposobu jej wykonania. "Patrz, mówi, abyś uczynił wszystko według wzoru pokazanego ci na górze". (Hebrajczyków 8 werset 5; Wyjścia 25 werset 40). Wszystkie szczegóły przekazane Izraelitom przez Boga za pośrednictwem Mojżesza, dotyczące budowy Bożego "sanktuarium", musiały być wykonane zgodnie z Boskimi instrukcjami. Ludzie musieli być szczególnie świadomi tych rzeczy, aby

nie byli nieostrożni i nie podlegali surowej karze za jakiegokolwiek naruszenie.

Jakże jesteśmy wdzięczni, że wszystkie te zarządzenia wskazywały na Jezusa, "sługę świątnicy i prawdziwego przybytku, który rozbił Pan, a nie człowiek". Hebrajczyków 8 werset 2